

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Summæ Theologicæ Scholasticæ Et Moralis

In Quatuor Partes Distributæ

In qua de Incarnatione Verbi & Mysteriis vitæ Christi, nec non de Sacramentis in genere & singulis in specie succinctè & dilucidè tractatur

Herincx, Wilhelm

Antverpiæ, 1675

§. I. An initati sacris Ordinibus teneantur abstinere à Matrimonio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72963](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72963)

Corpus & Sanguinem Christi verum. Et sicut non possit Episcopalis potestas valide sic conferri, ut separatim daretur potestas ad ordinandum, & separatim ad confirmandum. Itaque eo ipso, quod accipit potestatem remittendi peccata, accipit quoque potestatem in extremam Unctionem, sitque capax obtinendæ commissionis ad confirmandum, & aliquos Ordines conferendum.

QUESTIO X.

De Continentia sacris Ordinibus annexa.

§. I.

An initiati sacris Ordinibus reneantur abstinere à Matrimonio?

95. Obligatio continentie non tangit initiatos minoribus sanctum Ordinibus.

MISSA Clericorum obligatione, de recitando quotidie horas Canonicas (quæ respicit beneficiatos & in sacris constitutos, soletque explicari in materia de Religione) hoc loco communiter agitur de eorumdem obligatione ad cœlibatum seu continentiam, & incapacitate contrahendi matrimonium. Quæ obligatio etiam concernit indubiè eos tantum, qui majoribus sunt Ordinibus insigniti; ut ex sensu omnium, praxique Ecclesiæ & usu est manifestum.

An hi peccent redeundo ad statum secularem, etiam sine quæsa.

Quoad tonsuratos verò & minoribus tantum Ordinibus decoratos, certum in primis est, nullatenus peccare eos, qui ex justa & rationabili causa redeunt ad statum secularem: non enim per minores Ordines inducitur vinculum indissolubile. Certum quoque est non peccare mortaliter, etsi id faciant absque rationabili causa: neque enim ex natura rei, neque ex jure positivo deduci potest gravis obligatio ad permanendum in statu isto. Quàmvis Sanchez, Coninck & alii admittant tales peccare venialiter, ratione scilicet levitatis & inconstantie in bono inchoato. Quòd si verò quis ab initio statum clericalem assumeret absque animo perseverandi, censet Bannez, Aragon, Barbosa & alii apud Aversa quæst. 4. de Ordine. sect. 2. talem peccare mortaliter. Verùm omnino dicendum est, eum solum peccare venialiter, etsi ab initio ex sola levitate intendat recedere à statu isto. Immo nullo modo peccaret, si ab initio haberet solum animum experiendi, seu faciendi postea quod magis expedierit. Ad summum igitur peccaret graviter, qui ex intentione graviter mala istum statum assumeret, v. g. ex fine effugiendi fraudulenter justum iudicium cum damno tertii, aut alio fine simili. Qua-

Quæ mentio sine assensu.

re quod Tridentinum sess. 23. c. 4. de Reformatione statuit, ut primà Tonsurâ non inveniatur, de quibus probabilis coniectura non sit, eos non seculares iudicii fugiendi fraude, sed ut Deo fidelem cultum præstent, hoc vitæ genus elegerit; ad summum facit, quòd Episcopus seculis agens non rectè procedat, aut etiam peccet, sic fraudulenter volens effugere justum iudicium sive cum damno tertii. Nec vetat de cetero eligi statum clericalem, etsi tantum ad tempus, re-cto alioquin fine, scilicet ad serviendum Deo. His præmissis

DICO I. Ab initio Ecclesiæ fuit cœnitus Sacerdotibus & Diaconis prohibitum contrahere matrimonium. Patet ex Can. 27. Apostolorum, Concilio Ancyrano can. 10. & ex antiquissimis Pontificibus & Patribus, quos vide apud Bellarm. l. 1. de Clericis cap. 19. Ut proinde impudenter mentiantur Melancthon & Remnius dicentes hanc legem continentie à Romanis Pontificibus contra antiqua Concilia introductam. Quam etiam videre est in Conciliis Vormaciensi, Aquilejensi & Moguntino sub Carolo Magno: unde colligas eorundem Sæculariorum splendorem mendacium, quo dixerunt inventam fuisse deum ante quadringentos annos in Germania istam continentie legem.

Dixi Sacerdotibus & Diaconis: quia Subdiaconatus fortasse non semper fuisse annexam obligationem continentie censet Vasquez, cum aliis: eò quòd ab initio non fuerit Ordo sacer, ut colligitur ex cap. A multis, de Etate & Qual. & Ordine. præfati. Postmodum tamen inter sacros Ordines est habitus, & obligationem continentie habet annexam, ut ex can. cit. patet. Nihilominus ex antiquissimis auctoritatibus Aversa quæst. 4. sect. 5. §. Tertio, colligit continentiam ab initio fuisse annexam Subdiaconati. Nam can. 27. Apostolorum statuitur: *Ampli, qui ad Clerum proveci sunt, præcipimus, ut si voluerint, uxores accipiant, sed Lectores & Cantores, tantummodo.* Et Concilium Eliberinum sub Silvestro can. 23. placuit (inquit) in totum prohiberi presbyteris, Diaconibus & Subdiaconibus, abstinere conjugibus suis, & non generare filios. Alibi etiam nomine Diaconorum communi quadam appellatione comprehenduntur quoque Subdiaconi; ut perique advertunt: peccat aliunde apparet initium, ex quo deservit ista Subdiaconorum obligatio. Ita Aversa. Qui etiam advertit, quòd non semper fuerit Ordo sacer, sive quia olim sic vocabantur soli illi, qui conferuntur per impositionem manuum, aut certè illi soli, quibus gratia concessum tangere & ministrare corpus Domini. Postea autem generaliter sacri dicti sunt, qui proximè ministrant in altari & continentiam annexam habent.

DICO II. Initiati sacris Ordinibus non tantum illicitè, sed etiam invalide contrahunt matrimonium. Patet ex variis juribus, & novissimè ex Tridentino sess. 24. can. 9. ubi id sub no-

id sub anathemate definit.

Dico III. Qui post initium matrimonium susceperunt sacros Ordines, tenentur etiam ad continentiam. Patet ex Carthaginensi II. can. 2. ubi praescribit Sacerdotibus & Diaconis continentes esse in omnibus &c. & ut praefati pudicitiae custodes etiam ab uxoribus se abstineant. Et interferit: *Vi quod Apostoli docuerunt, & ipsa servavit antiquitas, nos quoque custodiamus.* Et ex Epiphano Haresi 59. inter alia dicente: *Sed adhuc viventem & liberos gignentem unius uxoris virum non suscipit.* (Ecclesia) *sed eum, qui se ab una uxore continuit, aut in viduitate vixit, Diaconum, Presbyterum & Episcopum, & Hypodiaconum; maxime ubi fuerint canones Ecclesiastici.* Plura Testimonia vide apud Bellarminum supra.

Conclusio intelligitur quoad Ecclesiam Latinam: quia in Graeca, etsi Sacerdotes & alii fuerint aliquando adstricti ad omnimodam continentiam, etiam ab uxoribus, quas ante susceptionem Ordinis duxerant; ut patet ex Epiphano supra & ex c. Quoniam, dist. 31. & aliis, quae allegat Prapostus dub. 21. postmodum tamen haec lex quoad illos abrogata est, ideoque licite, saltem extra dies sui ministerii, utuntur suis uxoribus, ut colligitur ex c. Aliter, dist. 31. ubi ex Stephano Papa in Concilio Lateranensi dicitur: *Aliter se Orientalium habet traditio Ecclesiarum, aliter hujus S. Ecclesiae Romanae: nam eorum Sacerdotes, Diaconi & Subdiaconi matrimonio copulantur (scilicet jam inito utendo) istius autem Ecclesiae (scilicet Romanae) nullus Sacerdotum a Subdiacono usque ad Episcopum licentiam habet conjugium sortendi.* Idem satis clare supponitur a Clemente III. c. Quasitum, de Penit. & Remission. & Innocentio III. c. Vi Clericorum, de vita & honestate Clericorum, & c. Cum olim de Clericis conjugatis.

Nihilominus juxta Prapostum quest. de Sacram. Ordinis dub. 21. apud Catholicos constat, etiam Graecis ita fuisse illicitum contrafactum matrimoniale, ut nunquam eis antea ordinatis licuerit illud inire. Et constat. Cum olim cit. ibi: *Quoniam Orientales in minoribus Ordinibus contrahunt, & in superioribus aguntur Matrimonio jam contracto.* Et clarius can. 6. Concilii Quinisexti, ibi: *Decernimus, ut deinceps penitus, Hypodiacono, Diacono, Presbytero, post Ordinationem suam contrahere non liceat.* Si tamen contrahant, eorum conjugia, quamvis illicita, esse adhuc valida, censet, Arcadius in Concord. l. 7. c. 42. donec a Romana Ecclesia in futurum etiam pro Graecis statuatur invalida. Simpliciter etiam vetitum fuit Episcopis, vacare conjugio antea inito: sicut habetur can. 12. Sed reliquis concessum est, ut antea conjugati (cum unica scilicet & virgine) possent ad sacros Ordines promoveri.

§. II.

An Continentia sit annexa Ordinibus sacris ex jure divino, vel Ecclesiastico, an autem ex voto?

SUPPONO tamquam indubitatum, Continentiam Clericorum non tantum obligare ad abstinendum a nuptiis, sed etiam ab omni actu venereo. Patet ex c. Vi Clericorum, de vita & honestate Clericorum, & multis aliis, quae citat Sanchez l. 7. d. 27. n. 3. Patet etiam ex eo, quod hujusmodi clerici fornicantes ultra peccatum luxuriae committant sacrilegium.

Dico I. Initiati aliquo majori Ordine non obligantur ad continentiam ex jure divino positivo. Ita D. Thomas, D. Bonaventura, Scotus & alii Doctores communiter contra Franciscum Turrianum & paucos alios. Nam nullibi extat hac de re jus divinum. Et Ecclesia atque non permisisset Orientalibus ordinatis, etiam Sacerdotibus, usum uxorum, neque de facto permetteret Graecis Catholicis cum Ecclesia Romana communionem habentibus: quos etiam propterea non reprehendit.

Dico II. Continentia sacris Ordinibus est annexa solum ex praeepto Ecclesiae; non autem ex voto, nequidem tacito, seu quod fiat ipsa susceptione Ordinis sacri. Ita contra D. Thomam & alios plurimos tum Scholasticos, tum Morales, tum Canonistas, tenet Scotus & plurimi Juristae, compluresque Theologi, quos sequitur Aversa q. 4. sect. 7. §. Praefereendus tamen.

Probatur I. quia plurimi canones ac decreta imponunt simpliciter Clericis obligationem continentiae, sicut ceteris praeeptis imponitur alterius rei obligatio. Can. 29. Apostolorum: *Innuptis autem qui ad clerum proveci sunt, praecipimus, ut si voluerint, uxores accipiant: sed Lectores Cantoresque tantummodo.* Sub horum nomine intelliguntur omnes minores Ordines; ut omnes supponunt, nisi quod Pasquez disp. 249. num. 27. intelligat ibi id solis Lectoris & Ostiariis permitti, ceteris autem prohiberi, etiam Exorcistis & Acolythis; sed sine fundamento. Carthaginense II. can. 2. & refertur cap. Cum in praeserito, d. 84. Placuit (inquit) *sacrosanctos Antistites & Dei Sacerdotes, nec non & Levitas, vel qui Sacramentis divinis inserviunt, continentes esse in omnibus, ut quod Apostoli docuerunt, & ipsa servavit antiquitas, nos quoque custodiamus.* Eliberitanum can. 33. *Placuit in totum prohiberi Episcopis, Presbyteris, Diaconibus, & Subdiaconibus, abstinere se a conjugibus suis, & non generare filios.* Concilium Roma-

101. Continentia Clericorum ad quid obliget.

non est iure divino.

102. Nec propriè ex voto, sed ex praeepto Ecclesiastico.

Probatur primò ex Canonibus.